

Nr 953

av herr Nordgren m. fl.
om åtgärder mot dubbeldebitering av allmän arbetsgivaravgift.

Jänlikt Kungl. Maj:ts förordning om allmän arbetsgivaravgift av den 6 juni 1968 skall "arbetsgivare erlægga allmän arbetsgivaravgift med belopp motsvarande en procent av vad arbetsgivaren utgivit under året som lön till arbetstagare i pengar eller naturaförmåner i form av kost och bostad". Procentsatsen har som bekant sedermera höjts till 4 %. Detta är helt i enlighet med riksdagsbeslutet. Vi motionärer anser det - framför allt i tider med bekymmer på arbetsmarknaden - principiellt synnerligen olämpligt att extra beskatta själva arbetskraften samtidigt som man från statens sida premierar rationaliseringsåtgärder. I varje fall skall, enligt vår mening, en företagare icke vara skyldig att inbetala den allmänna arbetsgivaravgiften, den s. k. löneskatten, mer än en gång per anställd och år.

Enligt nu gällande bestämmelser för inbetalning av allmän arbetsgivaravgift och taxeringsmyndigheternas tolkning av taxeringsförordningen åläggs en företagare, som t. ex. har sin 16-18-årige son anställd i företaget, att dels inbetala allmän arbetsgivaravgift på till riksförsäkringsverket inlämnade löneuppgifter, dels är han, enligt taxeringsförordningen, skyldig att lägga sonens inkomst till sin egen vid deklarations- och uppgiftslämnande. Detta gör att vederbörande företagare får betala dubbel arbetsgivaravgift på sonens inkomst, och dessutom tvingas han till högre tilläggspensionsavgift, egenavgift, kommunal och statlig skatt på grund av att sonens inkomst lägges på faderns. Detta kan, enligt vår mening, icke vara vare sig beslutfattarnas eller författningsskrivarnas mening.

Det synes oss motionärer i högsta grad angeläget att bestämmelserna justeras så att dubbelbetalning av avgiften resp. förhöjningen av skatt elimineras förslagsvis genom att bevilja företagen rätt till avdrag från sin taxering med belopp motsvarande sonens inkomst. Vid ett aktuellt fall har, enligt uppgift, bekräftats från såväl riksförsäkringsverket som de kommunala skattemyndigheterna att här torde något fel föreligga i bestämmelserna. Respektive myndigheter ansåg sig emellertid, enligt sina författningar, inte kunna göra något åt detta förrän författningarna ändras.

Med stöd av vad här anförts hemställas
att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om att vederbörande
författningar justeras så att dubbelavgiftsdebiteringar und-
vikes.

Stockholm den 25 januari 1974

HANS NORDGREN (m)

INGEGÄRD OSKARSSON (c)

TAGE ADOLFSSON (m)

